

Simeon en het kindeke Jezus
Ds. L. Huisman

Zingen: Lofzang van Simeon : 1 en 2
Lezen: Lukas 2 : 21 t/m 38
Zingen: Lofzang van Zacharias : 4 en 5
Psalm 98 : 1 en 2
Psalm 85 : 1

Geliefden,

Het Woord van God dat wij u willen prediken, vindt u in Lukas 2, de verzen 28, 29 en 30:

"Zo nam hij Hetzelve in zijn armen en loofde God, en zeide: Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord; want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken."

Simeon en het kindeke Jezus. Daarvan spreekt onze tekst.

Het Kerstverhaal gaat verder. In de donkere wereld van de geboorte van Christus, waar slechts Jozef en Maria aanwezig waren, komt actie. Nee, niet zo dat in enkele weken of enkele maanden de wereld overwonnen is, maar toch wel zo, dat het evangelie z' n voortgang heeft. Niet door massabetogingen. We weten uit het verleden - ze zijn er in Nederland ook geweest - dat er over het algemeen maar bitter weinig van overblijft. Als er tien-, twintig-, vijftigduizend in het stadion bijeenkomen om naar de boodschap der verlossing te horen, dan worden op de avond de zielen geteld die hun handen opgestoken hebben en zeggen: "Ik, ik kies voor Jezus!" Drie maanden later is er van die hele massa maar een handjevol over. Er zijn er die hebben onderzoek daarnaar ingesteld - ik zeg dit niet zomaar uit m'n hoofd. En nog een aantal maanden later, vindt men er hier of daar nog één waarvan je zegt: "Ja, ja die boodschap heeft doel geraakt. Daar is een verslagen hart. Daar is er één die zich ervan bewust geworden is zonder God in de wereld te leven."

Dan zeggen we misschien: "Ach, het is maar een magere oogst." Als er toch zo'n wonder gebeurt zoals toen in Bethlehem, het wonder van alle eeuwen dat zich nooit meer herhaald heeft, wat is dan de uitkomst schijnbaar gering: een paar herders, een paar wijzen uit het Oosten en hier Simeon en Anna, die opkwamen om God te dienen en zich voor Hem neder te buigen, uit die hele massa.

Ja geliefden, toch is die arbeid van Christus niet tevergeefs. Toch zal die Steen, zonder handen afgehouden, een Steen worden die alle beelden, alle godsdiensten, omwerpt en die over de ganse wereld er zal toebrengen die dit evangelie van harte zullen geloven. Die tot de ontdekking komen dat ze tot nu toe valse godsdiensten gediend hebben. Het rijk van God zal vol worden. Daar zal een schare zijn die eeuwig zal zingen van Gods goedertierenheden en het zal een grote schare zijn. Laten we zo ook vanmiddag ons hart aanspreken of we ook behoren tot degenen in wier leven het ernst geworden is. Die niet alleen verlegen zijn om wat enthousiasme; die niet alleen verlegen zijn om een fijne dag met elkaar te vieren, maar die diep in hun hart om een Verlosser verlegen zijn. Die tot de ontdekking gekomen zijn, dat deze verlossing, waar Jozef en Maria, waar de herders deel aan hadden, hun deel niet is. Dan wordt dat Kerstfeest een feest dat zo maar stil ergens in de diepte gevierd wordt. Niet al te luidruchtig, maar daar zo alleen met God. Ergens in een kamer of op het veld, ergens alleen. Want daar gaat het om, dat we in dat persoonlijke

contact met die Heiland komen, met het Woord der verlossing, met het evangelie van Gods genade.

Dat evangelie is een heerlijk evangelie, maar het is ook een pijnlijk evangelie. Het is ook het evangelie dat ons diep aan de grond brengt: "Heere, wie ben ik geweest voor U? Ik ben het niet waardig, ik heb het me niet waardig gemaakt en ik heb het niet verdiend. Heere, waarom voor mij, waarom voor mij?" Als het evangelie werkelijk post vat in ons hart, dan buigen we ons neer aan de voeten des Heeren. Dan worden we klein en nietig en nederig en dan wordt ons leven ermee vervuld. Dan hebben we Christus er niet bij gekregen, maar dan hebben we Hem, Zijn zaligheid, Zijn genade gekregen als het allesbeheersende. Dan zegt Johannes: "Als Hij wast dan kan ik maar minder worden" en naarmate Hij wast word ik minder. Dit moet u niet omdraaien hoor, want het is onze wettische natuur eigen om eerst minder te worden; dan proberen we dat met al onze krachten, maar het lukt nooit. Johannes zegt: "Hij moet wassen" en als Hij gestalte in ons leven krijgt, als we in Hem de Zaligmaker zien, als we zonder Hem niet meer kunnen leven en gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, dorsten naar die levende God, dan gaat Hij wassen. Maar naar de mate Hij wast worden wij ook minder en gaan we het ervaren: "Ik ben niets." God is ook in mijn leven gekomen terwijl ik niets was, niets kon, en niets kon toebrengen. Alles, het licht, het leven, de zaligheid, de gerechtigheid, de hoop, het geloof, het komt alles van dat Kindeke, van dat geboren Kindeke.

Er was in de dagen dat Jezus geboren was een man - we weten niet veel van hem - hij was geen priester, hij was geen groot man die verder ook in de Bijbel genoemd werd. Het was een mens, staat er. Een mens - u kunt maar invullen - ik weet niet wat hij was, het staat er niet. Een mens, dat staat er wel. Er was een mens en hij was te Jeruzalem en zijn naam was Simeon en het mooiste wat van een mens in de Bijbel geschreven kan worden staat van hem geschreven: en deze mens was rechtvaardig en godvrezend. Nu laat u misschien het hoofd hangen en zegt: "Ja, daar heb je het nu, hij was rechtvaardig en godvrezend. Nu, die maat kan ik niet halen." Wat betekent dat eigenlijk als er in de Bijbel staat dat er een zondaar, een mens zoals u en ik, rechtvaardig voor God was? Vat dat woord niet verkeerd op. Dat betekent niet: rechtvaardig in de zin van zondeloos, een mens die volkomen God dient in woorden, in werken, dag en nacht. Nee, als dat waar was dan zou dat de enige mens op de wereld zijn, die geen zondaar was. Als er gesproken wordt van een mens die rechtvaardig is voor God, dan betekent dat hetzelfde als dat wij zeggen: het was een mens die geloofde. Hij geloofde in God en zijn geloof wordt hem gerekend tot rechtvaardigheid.

Dat is nog zo. Rechtvaardigen zijn goddelozen in zichzelf. Dat zijn mensen die geen aanknopingspunt hebben, nergens, die vreemd zijn, alleen zijn, verloren zijn, levend in hun zonden en hun schuld. Maar God heeft het gouden koord van Zijn genade neergelaten in het hart van de goddeloze. Want immers, goddelozen worden met genade, met rechtvaardigheid, begiftigd. Goddelozen worden gezaligd, gered. God neemt mijn zonden voor Zijn rekening en God geeft mij hetgeen ik niet heb, dat is Zijn genade. Dan kan je in je leven een grote zondaar geweest zijn, dan kan je allerlei kwaad gedaan hebben - zoals (een uniek voorbeeld) die moordenaar aan het kruis - tot aan het einde toe je leven verzondigd te hebben, maar dan op het laatste nippertje werd deze goddeloze een rechtvaardige! En hoe worden we rechtvaardig? Door ons zo goed mogelijk op te knappen? Door keurig netjes aan het lijntje te lopen? Door alles toe te stemmen wat in de Bijbel geschreven staat? Ach nee, dat deden de Farizeeën en de Schriftgeleerden ook en ze wisten precies te vertellen waar de Christus geboren zou worden, ze wisten het plekje aan te wijzen, ze konden anderen nog tot een wegwijzer zijn. Ze zeiden: "Daar moeten jullie zijn want daar wordt de Messias geboren", maar zelf gingen ze niet mee. Waarom

niet? Ze hadden genoeg aan hun eigen denken. Ze wisten het precies hoe ze in de hemel moesten komen. Ze hadden hun eigen godsdienst uitgevonden. En ze beriepen zich op de Bijbel, van letter tot komma. Van tittel tot jota beriepen ze zich op de Bijbel. Ze konden elke tekst uit hun hoofd aanwijzen en opzoeken waar hij stond. Maar voor één ding was er in hun leven geen plaats: voor verlossing, voor de Verlosser.

O, wat is een mens toch ellendig hoogmoedig als hij een godsdienst heeft zonder Jezus, een godsdienst zonder een Verlosser. Dan weet hij het zelf, dan heeft hij het zelf, dan kan hij het zelf. Dan kan hij zelfs Gods oprechte kinderen in de hoek slaan met al z'n wetenschap en al z'n kennis. Maar één ding heeft hij niet: hij heeft niet lief, want liefde is niet na te maken. Hij heeft God niet lief. Hij onderhoudt stipt op zijn wijze de geboden des Heeren, maar één ding doet hij niet: hongeren en dorsten naar DE gerechtigheid.

Maar hier was een rechtvaardig man. God heeft hem Zelf van een goddeloze een rechtvaardige gemaakt, hem zijn ongerechtigheden niet toegerekend, maar hem een nieuw leven gegeven. En hij was godvrezende. Dat is het ware kenmerk van een rechtvaardige. Een rechtvaardige die door God gerechtvaardigd is, die door God van een goddeloze een gezaligde, een gerechtvaardigde gemaakt is, die is godvrezend. En als je niet godvrezend bent, dan ben je niet gerechtvaardigd, dan ben je geen gerechtvaardigde. Met dat woord gerechtvaardigde bedoel ik niet een christen die - laat ik het zo maar zeggen - in het volle bezit van de zaak gesteld is en met Paulus kan zeggen: "Ik weet en ik ben verzekerd", nee, een rechtvaardige is elkeen die van de dood in het leven is overgegaan, die door God uit de massa der mensen is uitgekozen, uitgetrokken met de koorden van de Goddelijke liefde, die aan Gods kant gekomen is. Zo'n mens is van stonde aan een rechtvaardige geworden. Al veroordeelt hij duizend keer zichzelf en al moet hij duizend keer zeggen: "Heere, treed niet in het gericht met mij, want ik kan niet voor Uw aangezicht bestaan, geen ogenblik, geen dag", is hij toch voor God een rechtvaardige, want God ziet hem aan in Christus. We zijn óf dood, óf we zijn levend. We zijn een wereldling of we zijn een christen in de ware zin van het woord. Eén van twee. Rechtvaardig en godvrezend zei ik, en u kunt geen rechtvaardige zijn als u niet een godvrezende bent. Dat woord godvrezend heeft niet in de eerste plaats te maken met bang zijn, met angst, maar godvrezend wil in de eerste plaats zeggen: een kinderlijk ontzag voor God, een diepe eerbied voor God. God is op de eerste plaats in uw leven gekomen. Het eerste gebed van een zondaar is: "Heere, wat moet ik doen om zalig te worden? Heere, wijs mij toch Uwe wegen die Gij wilt dat ik zal gaan, tot dezelve maak genegen mij en doe mij die verstaan."

Simeon is een godvrezende, en deze godvrezende had een verwachting: hij verwachtte de vertroosting Israëls en de Heilige Geest was op hem. Had die man dan helemaal geen deel aan de vertroosting? Ja, er is geen kind van God op de aarde of het heeft enige vertroosting van God ontvangen. Maar Simeon verwachtte DE vertroosting, de bron der vertroosting, de oorzaak der vertroosting. Dat is ook weer een kenmerk van een echt kind van God. Hij kan gelukkig zijn met ogenblikken dat hij het met God eens mag zijn, dat God hem troost met de boodschap van het evangelie, als hij in zijn diepe ellende zich neerbuigt voor God en zegt: "O God, kan ik nog gered worden. Is er voor mij ook nog een weg ter ontkoming, Heere, kan ik nog zalig worden? En God openbaart hem in het evangelie dat Hij een weg ontsloten heeft in de Zoon van Zijn liefde, dat Hij barmhartig en genadig is over verlorenen. Dan krijgt het hart hoop op God, Hoop op God, al moeten we dan van onszelf zeggen: "Nee hoor, ik ben niet gered, ik ben niet gerechtvaardigd", maar dan mag ik toch zeggen: "Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen alzo schreeuwt mijn ziel tot U, o God." Welnu, dat zijn degenen die in Gods oog rechtvaardig zijn, en dat zijn degenen die het beginsel van de heiligmaking gaan beoefenen. Dat is onlosmakelijk hieraan verbonden. Hieraan kunt u weten of uw verlangen naar God, uw hopen op God, uw geloof in God

- hoe zwak dan ook - waar is. Dan bent u aller zonden van harte vijand. Aller zonden. Niet dat u geen zonden meer doet, maar de zonden zijn nog tegen onze wil in ons overgebleven. Daar hebt u het kenmerk van het begin van Gods genade in het leven van de mens.

Van deze man staat er: "de Heilige Geest was op hem." Bij hem was Pinksteren vóór het Kerstfeest gekomen. Het is ook een bijzonder geval in de Bijbel. De Heilige Geest was op hem. De Heere heeft hem een voorsmaakje gegeven van de tijd van het Nieuwe Testament. De Heilige Geest was ook onder het Oude Testament de Werkmeester van het geloof, maar de Heilige Geest WOONDE in de hemel en Hij gaf Zijn stralen op de aarde hier en daar in het hart van verlorenen die tot redding geroepen werden. Maar Hij was nog niet als de uitgestorte Heilige Geest, de derde Persoon in het Goddelijk Wezen. Maar van deze Simeon staat er, dat de Heilige Geest op hem was. God had hem een voorproefje gegeven van het Nieuwe Testament. Daar was ook in zijn hart zo'n sterk verlangen. Of hij oud was of jong - menigmaal spreken we over de oude Simeon, in de Bijbel staat niet of hij oud was of jong, ik heb het tenminste nog nooit ergens kunnen vinden, maar goed, laten we het maar aannemen. Het is ook niet zo erg belangrijk of hij nu 30, 40, 50 of misschien wel 80 jaar was. Het feit dat hij straks met de oude Anna samen Jezus verheerlijkte laat ons denken dat hij tot het slag van de ouden behoorde. Welnu, laat het zo zijn. In ieder geval, wat wel van hem in de Bijbel staat is dit, dat de Geest op hem was.

Voor ons, die leven onder het Nieuwe Testament, is het ook nodig, dat die Geest in ons komt. Zonder die Geest zijn we dood. Dan hebben we niet de rechte kennis van onszelf en we hebben niet de rechte kennis van de waarde van de Heere Jezus Christus. Maar als die Geest in ons leven komt, dan is dit de Geest der uitbranding; Die delgt al die dwaze gedachten die we van nature in ons leven hebben, al die eigengerechte gedachten, uit en Die komt in ons leven de kennis van DE Verlosser brengen. Jezus heeft gezegd: "Die Geest zal het uit het Mijne nemen en zal het u verkondigen." Hij is de Werkmeester van het geloof en omdat de Heilige Geest in Simeon was heeft hij zo verlangd zijn Verlosser te zien. Dat is immers het werk van de Heilige Geest. Dan verlangen we naar de Verlosser. Niet alleen naar onze zaligheid, niet alleen naar de vergeving van onze zonden, maar dan willen we de Weldoener leren kennen. Het is groot als we de zegeningen van de Weldoener mogen ontvangen, maar dan willen we toch weleens een keer zien uit Wiens hand dat goed komt? Is het niet zo? Als u een kind van God bent, dan zult u dat weten. Dan zal er ook in uw leven een heimwee komen als u de goedheid en de genade van God ontvangen hebt tegenover al uw schuld en al uw goddeloosheid en al uw zonden. Dan zal er een honger en een dorst in uw leven komen, dat die Zaligmaker der wereld Zich ook aan uw hart zal openbaren; dat we het mogen weten uit Wiens hand we dit alles ontvangen hebben. Dat is nu het werk van de Heilige Geest: Die zal Mij verheerlijken. "En hem was een Goddelijke openbaring gedaan door de Heilige Geest, dat hij de dood niet zien zou eer hij de Christus des Heeren zou zien." Daarin was hij ook een uitzondering. Daar zijn maar weinig mensen op aarde geweest die wisten dat ze onsterfelijk waren voor een bepaalde tijd. Hizkia was ook zo'n man. De Heere had hem op zijn smeekgebed 15 jaren bij zijn leven gedaan. In die 15 jaren kon hij niet sterven, maar het zijn wel de uitzonderingen. Nu, hier was ook zo'n man. De Heere had tegen hem gezegd: "Simeon, je zal in je leven Christus nog aanschouwen. Je zal de Zoon van God nog zien." Die belofte had God hem gegeven en als God ons een belofte geeft, dan is dat niet zomaar een zwevend woord, dat op het één of andere ogenblik zomaar in ons leven komt.

Er zijn weleens meer mensen die hebben een belofte hier en een belofte daar gehad. Wij mensen kunnen dat nooit beoordelen voor een ander, maar degene die zegt: "Ik heb een belofte gehad", die moet zich toetsen aan het Woord van God, want als we van God een belofte krijgen, als we in onze ellende tot God gevloeden kwamen en de Bijbel gaat voor ons open en de Heere geeft ons

een belofte uit het Woord van God, dan is dat een belofte die iets doet in ons leven. We blijven onder die belofte niet dezelfde. Het is ook niet zo, dat we zeggen: "Dank U Heere, dat heb ik dan voortaan" en we doen het in onze zak en we kunnen het bij tij en ontij eruit halen en zeggen: "Kijk eens, ik heb een belofte van God gekregen." Nee, als God ons een belofte geeft - en daaraan kunt u weten of het van God is - dan maakt zo'n belofte ons altijd werkzaam. Belofte is niet een stukje goud dat je in je zak kunt bergen, maar belofte is een levende inspraak van God in je ziel die je werkzaam maakt. Die belofte heeft altijd betrekking op twee dingen, daar moet je goed op letten: de belofte heeft altijd betrekking op schuld en verlossing. Op schuld en verlossing, op verhoging uit de ellende, op redding uit de nood en uit de dood.

Zo heeft Simeon ook in zijn leven een belofte van de Heere gehad. Hij zou de Christus des Heeren zien eer hij zou sterven en als die belofte aan hem gegeven is, dan heeft die belofte hem ook werkzaam gemaakt. Daarnaast zag hij uit. Hij hongerde en dorstte naar de komst van de Messias. Daardoor ging hij ook misschien net als de oude Anna dagelijks naar de tempel. En hij ging met verwachting naar de tempel. Dat is ook een kenmerk van het ontvangen van Gods beloften. Als God een mens een belofte geeft dat Hij hem redden zal, dat Hij hem helpen zal, dat Hij hem genadig zal zijn, dan maakt die belofte een mens ook werkzaam. Hij was werkzaam met smeking en met gebeden, met uitzien des geloofs, met toegaan tot Gods genadetroon. Hij maakt werkzaam met de beloften. Dat heeft Simeon ook gedaan. Hij ging naar die tempel kijken, want dat was toch de plaats waar God aan Zijn volk verscheen. Hij was een kind van het Oude Testament. Waar zou nu de Messias anders geboren worden dan in de tempel? Dat was toch Gods heiligdom? Dat was toch de plaats waarvan God gezegd had: "Daar woont God Zelf, daar wordt Zijn heil verkregen en het leven tot in eeuwigheid." Daarheen ging hij; hij kon ook niet anders als kind van het Oude Testament, want daar waren de ark en tempel en priester (de ark was er in zijn dagen al niet meer, het was de steen der grondlegging). Daarin werden de offers gebracht, de brandoffers en de zondoffers en de lofoffers en de dankoffers. Daar waren de priesters, de dienaars des Heeren. Daar woonde God Zelf.

Geliefden, zijn we vanmiddag ook zo naar Gods huis gekomen? Hebben we ook zo'n onvergankelijke hoop in ons hart? Zeggen we ook met onze hele ziel: "Heere, 't is voor mij geen Kerstfeest als ik niet weten mag "Hij is ook mijn Zaligmaker"?"

Hij is de Zaligmaker der wereld - dat staat letterlijk in de Bijbel, daar kunt u vast en zeker van op aan - maar niet de hele wereld profiteert van Zijn zaligheid. Waarom niet? Omdat de wereld in het ongeloof ligt, omdat de mens van nature - hoe heerlijk die Zaligmaker Zich ook openbaart in deze wereld - geen behoefte heeft aan die Zaligmaker tenzij, tenzij het licht in zijn leven geschenen heeft en hij gaat zien dat hij zonder Jezus de ongelukkigste is van alle mensen. Voor anderen heeft het Kerstfeest ook geen ware betekenis. Dan blussen we straks onze lampjes uit en we hebben onze koek opgegeten en zeggen we: "Ziezo, we hebben het gehad." Maar daar is ook een volk, dat daarbij niet kan leven. Hoort u daar ook bij? Zegt u: "Mijn ziel, vol angst en zorgen, wacht sterker op de Heer?" Dat is nog eens Kerstfeest: "Dat ik Hem kenne, Heere, dat Hij de mijne was en ik de Zijne. Spreek tot Uw knecht Heere, Uw dienstknecht hoort." Zo was Simeon. Hij kwam door de Geest - staat er - in de tempel, want daar verwacht hij de Heere Jezus Christus.

"En als de ouders - de ouders van Jezus dus, Jozef en Maria het kindeke Jezus inbrachten om naar de gewoonte der wet met Hem te doen...." Die gewoonte der wet was, dat ze op de 40ste dag naar het huis van God gingen met een brandoffer en met een dankoffer, met een duifje en met een lammetje en als ze te arm waren om een lammetje te kopen dan mochten ze het met 2 duifjes doen. Welnu, Jozef en Maria gaan met Jezus naar de tempel om naar de gewoonte der wet met

Hem te doen, opdat Hij gelost zou worden. Dat was een oud bevel van de Heere. Als u even met uw gedachten in de geschiedenis teruggaat, dan weet u dat de Heere, nadat Hij zijn volk Israël uit Egypte geleid heeft, alle eerstgeborenen aangesteld heeft om in Zijn dienst te dienen. Maar daar aan de Sinai heeft het volk het verdorven en toen heeft de stam van Levi gerechtigheid geoefend onder degenen die daar om het gouden kalf aan het dansen waren. Toen heeft God gezegd: "Voortaan zal de stam van Levi, zullen de Levieten, Mij dienen." En nu moesten alle eerstgeborenen van de andere stammen, die de Heere niet in Zijn heiligdom konden en mochten dienen, gelost worden en dat gebeurde nu ook met Jezus. Want Hij is immers - dat weet u - niet van de stam van Levi, maar Hij is uit de stam van Juda geboren, de koningsstam. Daarom moest ook Hij gelost worden.

Wat een ontzaglijke vernedering. Hij moest gelost worden alsof Hij een zondaar was. Daar moest een offer voor Hem gebracht worden alsof Hij de dood verdiend had. "Gekomen onder de wet" staat er op een andere plaats. Daar moest een offer voor Hem gebracht worden. Jozef en Maria, als twee godvrezende mensen, hebben dit ook gedaan. Ze hebben het offertje gebracht en omdat ze arm waren brachten ze twee duifjes mee. Het offer der reiniging ook voor de vrouw die een kind gekregen had. Daarvoor gingen ze naar de tempel naar de gewoonte, naar de wet des Heeren. Als ze zo naar de tempel gaan, dan ziet Simeon door een boodschap van God dat dit kindje de Zaligmaker is.

Geliefden, hoe zal ik dit nu duidelijk maken. Ik kan het niet verklaren, maar dit weet ik heel zeker: als een arm, ongelukkig, ellendig, verloren zondaar een boodschap van God krijgt, dan weet hij wat die boodschap betekent. Dan krijgt die man niet een boodschap in het ongewisse en als God je in Zijn Woord de Zaligmaker aanwijst, dan ga je niet aan de buurman vragen: "Is dat nou wel de echte Zaligmaker?" Als dat zo is, dan heb je geen belofte van God gehad en dan is het geen werk des Geestes. Als God je ziel drukt op de beloften van het evangelie en die beloften neemt en het legt op je hart, dan zeg je: "Heere, voor mij, voor mij."

Zo heeft ook hier deze - laten we dan maar zeggen oude Simeon - zo heeft ook hier Simeon een boodschap van God gekregen. Hoe? Ik weet het niet. God heeft gezegd: "Simeon, deze is het" en dan loopt hij op het Kindeke toe, op Jozef en Maria toe, en wonderlijk, Maria schrikt niet en zegt niet: "Afblijven, afblijven van mijn kind", maar Maria geeft het Kind in de armen van deze man. Hoe kun je nu als moeder je kind in de armen leggen van een vreemde man? Geliefden, dat kan ook alleen maar door die wonderlijke band die God Zelf spant. Dat is die band van liefde. Al komen ze uit verre landen, al hebben ze elkaar nooit eerder gezien, als ze gaan spreken over de verlossing die ze verwachten, de Verlosser Die tot Sion komen zal met gejuich, dan zeggen ze net als Anna - ze staat erbij - "en ze heeft ook insgelijks de Heere beleden," Anna had er zelf geen woorden voor, Anna zei: "Zoals Simeon het zegt, zo bedoel ik het ook. Ik kan niet zo goed praten, maar wat hij zegt dat zeg ik ook. Dat leeft hier in mijn hart." U bent misschien weleens op gezelschappen geweest waar Gods kinderen bij elkaar kwamen. Ik ben er vroeger veel geweest en dan waren er van die mensen, ach ze hoefden maar 3 woorden te zeggen, en dan voelde je aan: dat is een vrouw of een man die God vreest. Als dan iemand van Gods kinderen eens iets vertellen mocht van het leven der genade, dan zeiden ze: Ja, dat weet ik ook hoor, dat weet ik ook, dat heeft God in mijn leven ook gedaan. Ze konden het zelf niet onder woorden brengen. Zijn er hier ook nog van die vrouwen, van die mannen, van die kinderen die zich niet uitgeven voor bekeerde mensen, maar die in hun ziel waarachtig God vrezen, met een heimwee in hun hart naar God, naar het eeuwige leven, met een liefde tot de genade van God, met een verlangen naar Jezus Christus als de Verlosser en als de Zaligmaker van zondaren? Ze kunnen zich misschien niet uitdrukken, maar als de anderen zeggen wat ze in Hem gezien hebben, dan zeggen ze: "Dat

weet ik ook hoor, dat weet ik ook." Net zoals Anna zegt: "Simeon heeft recht gesproken, wat in Simeon z'n hart is, dat is ook in mijn hart." Zij heeft insgelijks de Heere beleden. Simeon heeft het Kindeke in zijn armen genomen en als hij dat Kindeke in zijn armen heeft, dan zegt hij: "Nu laat Gij Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord." Dat was de vervulling van Gods belofte. Nee, er is geen mens die begeert te sterven. Simeon begeerde ook niet te sterven, maar Simeon begeerde te leven. Als Gods kinderen nog eens over dood en graf heen zien, dan mogen ze weleens zeggen: "Ach, laat het niet te lang meer duren, Heere. Ik ben zo moe in deze woestijnreis." Als de zonde drukt en de liefde trekt, dan wil Gods kind naar huis. Kent u daar iets van? Nee, ik zeg niet: dan verlangt u naar de dood, want u hebt misschien nog een lieve man of vrouw of kinderen waar u voor zorgen moet, u wilt graag leven in het midden van de gemeente des Heeren. Maar dan kan het verlangen naar God zo sterk zijn om eens en altijd te zijn bij Jezus. Aan Zijn hart luisteren naar de stem Zijner liefde, geen zondaar meer zijn, geen zonde meer doen, storeloos, eeuwig zalig zijn. Dat bedoelde Simeon. Toen hij dat Kind in Zijn armen nam, zag hij de vervulling van de beloftenissen Gods, toen was de hemel geopend en zegt hij: "Laat mij nu heengaan." Eigenlijk staat er: "Los mij nu af Heere, laat mijn tijd voorbij zijn, laat het werk van Uw dienstknecht op aarde voorbijgegaan zijn. Dan ga ik op tot Gods altaren, tot God Mijn God, de Bron van vreugd." Dan verlangen we niet naar de dood, de dood is de koning der verschrikking, ik schuw de dood, ik ijs van de dood, de dood is een gruwel, maar soms, soms als de zonde drukt en de liefde trekt, en Jezus, mijn Jezus door het geloof aanschouwd wordt, dan zeg ik: O God, wanneer komt die dag dat ik toch bij U zal wezen en zien Uw aanschijn geprezen? Daar hoeft u geen oude man voor te zijn, daar hoeft u geen afgeleefde grijsaard voor te zijn, dat kan ook een jongen en een meisje zijn die nabij God leeft, die hijgt, gelijk het hijgend hert der jacht ontkomen. Simeon heeft daarnaar verlangd. Hij heeft naar God verlangd. Hij zei: "Heere, los me af, los me af van m'n post, ach, dat ik mocht ingaan en voor Gods aangezicht verschijnen om die Bron van vreugde te mogen ontmoeten en daaruit tot in eeuwigheid te mogen drinken. Nu laat Gij Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord."

Hoort u het: naar Uw woord. Het was niet een droom, het was niet een visioen, het was niet een gedachte die hem op een dag inviel - dat is levensgevaarlijk - maar het woord van God was tot hem gekomen en God bevestigt Zijn woord, want Hij zal Zijn waarheid nimmer krenken. "Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien." Wonderlijk, dat hij niet zegt: "Mijn ogen hebben MIJN zaligheid gezien." Jezus was toch zijn Zaligmaker? Daar wachtte hij toch op? Geliefden, hoe dicht u bij God komt door het geloof, in het echte geloof, hoe meer u op God gaat letten, hoe meer het gaat om Hem, om Zijn genade, om Zijn zaligheid, om Zijn eer. Want in Christus was de zaligheid van God uitgegaan die wederkeerde tot God. Hij was Hersteller van de band. De engelen hebben het goed begrepen. Toen de engelen begonnen te zingen, zongen ze: "Ere zij God en vrede op aarde." Ze hebben de naam van Jezus niet genoemd. Wel die eerste engel die Zijn geboorte aankondigde, maar die legerscharen van engelen hebben de naam van Jezus niet genoemd. Ze hebben geroepen: "Er is glorie voor God en daar is vrede op aarde." Dat is zalig hoor, dat is de zaligheid. Dan worden we verslonden in God, in Gods zaligheid. Dan krijgt God weer Zijn eer, Zijn heerlijkheid, dan krijgt God Zijn kroon, dan krijgt God het doel van Zijn arbeid. Dat heeft Simeon gezien en daarom spreekt hij van die zaligheid: Mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, waar God tevreden mee was, waar God Zijn wereld in terugkreeg, waar God Zijn volk in terugkrijgt.

Maak de toepassing gelijk eens. Ik weet wel, in het begin zijn we meer bezig voor onze zaligheid dan voor de eer van God en dat is ook goed hoor. Ik wens wel dat alle mensen hier bezig waren om hun zaligheid te zoeken bij God. Maar daar is iets hogers, daar is nog iets meer te vinden,

want in de verheerlijking van God ligt de zaligheid. Hij is de Bron van de zaligheid.

Als God hier met Zijn oordelen op de aarde komt, dan staat ergens in de Bijbel dat de Kerk van God zich verblijdde over Gods oordelen. Hoe kun je daar nou blij mee zijn? Ja geliefden, dat kan, Je kunt zo aan Gods kant gaan staan, God kan je zo naar Hem toe trekken, dat je zelfs verblijd kunt zijn met de oordelen des Heeren opdat de heerlijkheid des Heeren daarin geopenbaard wordt, waar de glorie van God in geopenbaard wordt. Want daar gaat het ten diepste om. Als we straks in de hemel mogen komen, dan zullen we eeuwig zingen: "Het Lam dat op de troon zit is waardig te ontvangen - die grote God - aanbidding, eer en dankzegging." Daar was iets van in het leven van deze Simeon. "Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken." Daarvan nog een enkel woord nadat we gezongen hebben Psalm 98 : 1 en 2.

"Gij ganse wereld, juicht van vreugd, zo vlekkeloos en ongeschonden, voor het heidendom ten toon gespreid." Zo wordt Christus gepreikt, zo is Christus ook onder u gepredikt. En heeft die ganse wereld Hem aangenomen? Heeft dat heidendom de knie voor Hem gebogen? Helaas, duizenden en miljoenen hebben het evangelie gehoord en ze hebben meegezongen, ze hebben de psalmen gezongen, het lied van Maria en het lied van Zacharias, en ze zeiden: "Het is mooi, we hebben het gehad" of hoogstens: "Dat dat mij ook nog eens gebeuren mocht" en daar laten ze het bij. Ernstig of minder ernstig: ze gaan hun leven weer verder en ze doen alsof het geen Kerstfeest geweest is. Ze zijn er althans niet door veranderd. En dat zijn geen enkelingen. Het leven der gemeente bewijst het, de huisbezoeken bewijzen het: het grootste gedeelte zingt mee, zingt met luider stem mee en het is goed, het is goed dat u het doet hoor, ik spoor er u toe aan - maar u moet uw hart wel onderzoeken. "Gij ganse wereld juicht van vreugd", maar u moet uw hart wel onderzoeken of het waar is, want God is niet met een smoesje tevreden en u komt er ook niet af met een lippenbelijdenis. Want het is de vreselijke boodschap van het Kerstfeest: in de wereld gekomen, maar de wereld heeft Hem niet gekend.

Simeons preek gaat nog verder. Het is een korte preek: gezet tot een val en tot een opstanding van velen in Israël. O nee, niet dat het Gods bedoeling is - hoe kunt u zoiets van God denken - om mensen over Christus te laten vallen. Maar het is de hardheid, de boosheid van de mens, van de vrome mens, van de onbekeerde mens, van de mens die God en wereld samen wil dienen, dat hij - ja hij wil wel van Hem horen, hij wil wel van Hem zingen - dat hij niet in Hem wil geloven om Zijn eigendom te zijn. Hij houdt zijn eigen leven vast. Of hij dat nu doet op de manier van de vrome Farizeër die zegt: "Ik doe het zelf wel, ik geloof en door mijn geloof kom ik in de hemel." Zonder dat men weet wat geloven is. Zonder dat men weet dat geloven is: met je hart op God vertrouwen. Zo hebben we het op de catechisatie geleerd: met je hart op God betrouwen. En als je op God vertrouwt, dan betekent dat, dat je niet meer op jezelf vertrouwt, ook niet op je deugden, op je christen-zijn, op de naam die je hebt in deze wereld. Het kan ook de andere kant zijn: er zijn ook eindeloze zuchters die altijd in zichzelf zuchten en die altijd in zichzelf kermen en die elke dag opnieuw zeggen: "Mocht het nou mij ook eens gebeuren" en ze komen ook nooit verder. Waarom niet? Wel, ook zij zoeken het altijd in zichzelf. Zij zoeken het in hun nauwgezette betrachtning van de inzettingen des Heeren. Zij zoeken het in eens een traan schreien en een weinig opgewekt zijn. Zij zoeken het in hun godsdienstige beweging.

Geliefden, of aan de ene kant of aan de andere kant: gezet tot een val, tot een val gezet, gestoten aan die Steen des aanstoets. Het is altijd dat ene dat ze niet willen horen en dat is Jezus Christus en die gekruisigd. Of je nu zo'n vrome Farizeër bent of zo'n arme kruiper die lijkt op een kind van God, maar alleen in Hem is de zaligheid en buiten Jezus is geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Ik zeg het nogmaals, want ik wil de kleinste van de kleinsten niet bedroeven: ik

bedoel niet, dat elke zondaar die tot God bekeerd wordt vanaf de eerste dag Jezus ziet als zijn Zaligmaker, maar hij komt onder de bediening van Jezus Christus, en hij krijgt van stonde aan een betrekking op God, en hij gaat zoeken naar gerechtigheid die hij bij zichzelf niet vinden kan. Dat is het leven uit Jezus. Hij wordt onderwezen door de profetische bediening van Christus om de wereld en de zonde te verzaken en een nieuw godzalig leven te leiden. Zulkeen die zo uit de wereld getrokken is door de koorden van Gods liefde, die is gaan vragen naar God en naar Zijn sterkte. Hij kan geen mst en geen vrede vinden, voordat hij Jezus gevonden heeft. Want m'n tranen drogen op en m'n gestalten gaan voorbij en alles wat ik gehad heb, het is vergankelijk, want het is gefundeerd op m'n gevoel, op m'n beleving, op m'n ervaring. En daar ligt de grond van onze zaligheid niet, maar de grond van onze zaligheid ligt in de gekomen Christus, in het Kind van Bethlehem. De zaligheid buiten onszelf in Christus Jezus zoeken en o, wat is dat een heerlijkheid als buiten onszelf die zaligheid ons geopenbaard wordt. Zoals een Simeon die Hem verwachtte, die naar Hem hongerde - en hij was al rechtvaardig voor God hoor, het was een echte bekeerde man. Zoals een Anna, een bekeerde vrouw, maar ze hongerde en dorstte om Jezus te kennen. En nu is het ons niet gegeven om het Kindeke in onze armen te hebben, maar we mogen door datzelfde geloof van Simeon en van Anna toch hier in ons leven iets van Hem zien Die de Schoonste is van alle mensenkinderen. Daar verlangt elk kind van God naar, om Hem te zien, die Borg en die Zaligmaker, door het geloof. Als we daar niet begerig naar zijn, dan kunnen we veel godsdienst hebben, maar dan blijft Christus voor ons toch de Steen des aanstoots en de Rots der ergernis. Dan is Hij ons tot een val, En wat is dat erg omdat Hij onze godsdienst niet telt, en omdat alles wat wij doen in de weegschaal van Gods gerechtigheid opgewogen, God niet behagen kan. Er is maar één offer dat voor God geldig is en dat is het Offer van Jezus Christus. Hongert en dorst u daarnaar? Is dat de begeerte van uw hart op het Kerstfeest? Dan heb ik een goede boodschap van Godswege: "Heden is u geboren Jezus, de Zaligmaker, in de stal van Bethlehem." Zoekt Hem daar waar Maria Hem gevonden heeft en waar Jozef Hem gevonden heeft en waar Simeon Hem gevonden heeft en waar Anna Hem gevonden heeft en dan zult u geen vreemd God ontmoeten. Het zal toch erg zijn als je als lid van de Gereformeerde Gemeente het Kerstfeest meegeviert hebt, en Jezus u gezet is tot een val, tot een steen der struikeling. Daaroverheen gestruikeld, iets anders gezocht, iets nevens Hem gezocht. Hij is gezet tot een steen der struikeling, en tot een teken dat wedersproken zal worden. O, die naam van Jezus als hij in waarheid genoemd wordt, dan wordt hij wedersproken door elke Farizeeër en elke Schriftgeleerde, maar het is een dierbare Naam, het is een zoete Naam, het is een zalige Naam voor elke Jozef en elke Maria, elke Simeon, die hongert en dorst naar wat Calvijn noemt: die vreemde gerechtigheid, die andere gerechtigheid, die Borggerechtigheid, die gerechtigheid van Jezus Christus.

Is het u daarom te doen? En als je nu zegt, jongens en meisjes: "Ach nee, daar weet ik niks van", ach, ga dan naar huis, vier dan het Kerstfeest, die paar uren die nog over zijn deze dag en morgen, vier het niet al te luidruchtig. Doe niet mee aan wat wereldse feestvreugde, maar kruip met dit Woord van God liever in een hoekje en zeg: "O God, nu ben ik al 16 jaar en ik heb nog geen Borg voor mijn schuld. Ik heb nog geen God voor mijn hart. Ik ben nog niet gezaligd, ik ben nog niet gered, ik heb geen wezenlijke hoop en als ik sterven moet, als ik zo moet sterven, dan is het voor eeuwig verloren." Het is nog beter als je zegt: "Heere, ik kan buiten U niet meer leven, want m'n leven is zo waardeloos, is zo doelloos buiten U! Je kunt wel feestvieren met lampjes en lichtjes, eten en gezelschap, maar ik kan niet leven zonder U Heere. Openbaar Uzelf aan mij, zoals U dat deed aan Simeon, aan Anna." Gij die God zoekt in al uw zielsverdriet, houd aan, grijp moed, uw hart zal vrolijk leven. Nooddruftigen, vergeet Zijn goedheid niet, nooit zal hij Zijn gevangenen begeven, En als u iets van dat licht des levens in uw duisternis ontvangen hebt, dat u

zegt: "Ja, ik heb Hem gezien, ik heb Hem door het geloof mogen omhelzen", Hij Die een goed werk in u begonnen heeft, zal het voleinden tot op de dag van de Heere Jezus Christus, Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.